

Mẫu chuyện về Hồ Chí Minh

ĐẾN KHI CÓ ĐIỀU KIỆN PHẢI LO

Dịp Tết năm 1967, sau khi bắn rơi hai máy bay Mỹ, đồng chí Mai được lên gặp Bác. Hôm ấy Mai còn được ngồi cạnh Bác.

Các chiến sĩ vây quanh Bác chuyện trò ấm cúng. Bác lần lượt hỏi chuyện từng người rất tỉ mỉ như muốn để nhớ hết, để không quên ai. Quay sang Mai, Bác hỏi:

- Chú Mai quê ở đâu?

Mai như sực tỉnh, không nghĩ rằng gần hai mươi người có mặt hôm ấy, mới giới thiệu "kê tên" mà Bác nhớ nhanh thế, đúng thế.

Mai thưa:

- Thưa Bác, cháu cùng quê với Bác ạ. Ngày chưa đi bộ đội, cháu đã thăm ngôi nhà Bác...

Bác nói vui:

- Ai cho chú đến thăm nhà Bác?

- Dạ, cháu nhớ Bác, cháu tự đến ạ.

Mai mạnh dạn hỏi:

- Thưa Bác, Bác có được khỏe không ạ?

Bác cười nói:

- Các chú cứ bắn rơi nhiều máy bay Mỹ là Bác khỏe...

Bác chia đôi đĩa kẹo rồi dặn:

- Các chú ăn phần này, còn phần này mang về cho các chú ở nhà...

Bác hỏi chuyện vợ con từng người. Biết là anh em thuộc quân chủng "phòng không" cả, Bác nói:

Bây giờ các chú tạm gác lại là đúng. Đến khi có điều kiện phải lo. Đây là trách nhiệm.

(Theo Thao Trường)

(Trích "Bác Hồ viên ngọc quý của mọi thời đại". Sách hiện đang sẵn sàng phục vụ tại Thư viện tỉnh Đồng Tháp. Phòng đọc: KAVL17.8376, Phòng mượn: MEVV16.5052 - 5053)

